

тузовъ подалъ подаръци отъ Царя и прочель „Вѣрую“. Отъ тогава князь Борисъ ходи въ българска църква, кръсти се по български и изповѣдва вѣрата на своя български народъ. Всички българи го обичатъ.

Напредъкъ въ България, мжки въ Македония. — Цѣли 20 години князь Фердинандъ и българскитѣ министри се грижели да водятъ народа къмъ миръ и напредкъ. Всички работни хора въ България залегнали да подобрятъ живота си: мжчели се селянитѣ да накупятъ повече земя и да я обработятъ по-добре, да намножатъ добитъка, да си построятъ по-добри кжщи и т. н. За това трѣбвало пари. — Ето защо започнали да се редятъ народни каси, които давали пари на селянитѣ съ евтена лихва. Основали се кооперации, които добили пари отъ Земледѣлската и Кооперативната Банка. Въ градоветѣ еснафитѣ се засилили съ капитали и развивали голѣмо производство. Животътъ отъ день на день се подобрявалъ и улеснявалъ.

Ала имало нѣщо, което бъркало доста на народния напредкъ: то било турското иго надъ българитѣ въ Одринско и въ Македония.

Ние помнимъ, че по Берлинския договоръ Одринско и Македония останали пакъ подъ турска власть. Въ свободна България народътъ ималъ свое управление, което му помагало, ималъ народно събрание, министри, князь, училища, църкви и т. н. Въ Одринско и Македония турцитѣ не се грижели за българитѣ, не имъ позволявали да строятъ църкви и училища, да търгуватъ и обработватъ земята свободно. Наистина, по нѣкои градове българитѣ съ голѣми борби отворили учи-